

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ :

ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ (πολιτική +ποιώ)

ΟΡΙΣΜΟΣ: Η προαιρετική ενασχόληση με τα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα. Η εμπεριστατωμένη στην ουσία πληροφόρηση και ενεργός συμμετοχή στα κοινά. Ο πολίτης, καθίσταται ενημερωμένος και είναι σε θέση να υπερψηφίζει ή να καταψηφίζει την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική, την οποία κρίνει ωφέλιμη για τον ίδιο και πιστεύει ότι προασπίζεται και διασφαλίζει τα κοινωνικά του δικαιώματα.

ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ (κόμμα + ποιώ)

ΟΡΙΣΜΟΣ: Η φανατισμένη συνήθως έκφραση των πολιτικών- κομματικών ιδεολογιών σε μία συζήτηση ή πολιτική/κοινωνική δραστηριότητα. Ο πολίτης, διέπεται από μισαλλόδοξες απόψεις, που αφορούν σε άλλες πολιτικές ιδεολογίες και συχνά αδυνατεί να αποδεχτεί επερόκλητες απόψεις και ιδεολογίες, που όμως μπορεί να προβαίνουν σε όφελος του ευρύτερου κοινωνικού συμφέροντος.

ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ (α + πολιτική)

ΟΡΙΣΜΟΣ: Η αδιαφορία και ο εφησυχασμός, που εκφράζει ένας πολίτης απέναντι στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα, εξαιτίας πιθανής άγνοιας και απογοήτευσης από τις επικρατούσες κοινωνικοπολιτικές καταστάσεις.

ΘΕΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

1.Οι πολίτες συμμετέχουν έμμεσα στην λήψη αποφάσεων, μέσω της αιφετής(μέσω της διαδικασίας των εκλογών)

επιλογής πολιτικών εκπροσώπων , αισθάνονται πολιτικά ενεργοί και κοινωνικά χρήσιμοι. Παράλληλα, διεκδικούν τα κοινωνικά τους δικαιώματα (παιδεία- ιατροφαρμακευτική περιθαλψή –εργασία) και έχουν τη δυνατότητα να πιέσουν τους κυβερνώντες για θεσμικές αλλαγές, που προβαίνουν προς το συλλογικό συμφέρον και διασφαλίζουν κεκτημένες ελευθερίες.

2.Οι πολίτες καθίστανται ενημερωμένοι για τα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας , που ταλανίζουν τόσο την τοπική κοινωνία, όσο και τη διεθνή κοινότητα. Έτσι, επιχειρούν μέσω της ψήφου τους ,αλλά και μέσω της ενεργού κοινωνικής προσφοράς να επιλύσουν ζητήματα, που υποδαυλίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και διαρρηγούν τον κοινωνικό ιστό. Η εξάλειψη του ρατσισμού, η στηλίτευση του λαϊκισμού ,η προστασία του περιβάλλοντος αποτελούν σημαντικές επιδιώξεις ενός ευσυνείδητου και υγιώς πολιτικοποιημένου ατόμου.

3.Οι πολίτες αποβάλλουν τη μισαλλοδοξία και τον φανατισμό και συσπειρώνονται για την επίτευξη μιας κοινωνικής ευρυθμίας, που θα προάγει την αξιοκρατία, την ισότητα, το αίσθημα της δικαιοσύνης και θα κατοχυρώνει τις ατομικές και κοινωνικές τους ελευθερίες. Με τον τρόπο αυτόν, προωθείται η δημοκρατία , οι πολίτες εμφορούνται από αισθήματα ασφάλειας και είναι σε θέση να ευημερήσουν σε όλα τα επίπεδα. Συνάμα, καλλιεργείται το αίσθημα υπευθυνότητας και καταπολεμάται ως ένα βαθμό η πολιτική διαφθορά, η χειραγώγηση και η μαζικοποίηση.

ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

1. Οι πολίτες υιοθετούν μια παθητική και αδρανή στάση απέναντι στις πολιτικές διαδικασίες, γεγονός που επιφέρει αυθαιρεσίες και καταχρήσεις από πλευράς των κυβερνώντων. Αυτό υφίσταται, επειδή απουσιάζει πολιτικός έλεγχος, λόγω ελλιπούς πολιτικής ευθυκρισίας. Οι πολίτες δεν είναι ικανοί να συνειδητοποιήσουν τις κοινές επιδιώξεις και τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου. Έτσι, προβαίνουν σε δυσμενείς πολιτικές επιλογές, που δεν ωφελούν ούτε σε ατομικό, ούτε σε κοινωνικό επίπεδο.

2. Η κομματικοποίηση προκαλεί φαινόμενα φανατισμού, βίας και εγκληματικής συμπεριφοράς, εφόσον τα άτομα που την εκφράζουν δε δέπονται από αισθήματα διαλλακτιστής και προσπαθούν να επιβάλλουν την άποψή τους με οιονδήποτε τρόπο. Επίσης, ενισχύονται φαινόμενα ρατσιστικής συμπεριφοράς, ιδίως όταν τα πολιτικά συμφέροντα που εκφράζονται από αντίθετες πολιτικές παρατάξεις προσκρούουν στην έμμονη προσήλωση των πολιτικά φανατισμένων ανθρώπων.

ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΙ ΦΟΡΕΙΣ ΟΡΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

1. **Η οικογένεια**, ως πρωτογενής φορέας πολιτικοποίησης οφείλει να καλλιεργεί το διάλογο ανάμεσα στα μέλη της, ώστε να επικρατεί πολυσχιδία απόψεων, έτσι ώστε οι νέοι να διαποτίζονται με πολλά ερεθίσματα και να μην καλλιεργούν τη μισαλλοδοξία. Οι γονείς οφείλουν να μην εμποτίζουν τη συνειδηση των νέων με φανατισμό και να μην προσηλυτίζουν κομματικά τα παιδιά.

2. **Το σχολείο** με τη σειρά του, ως δευτερογενής φορέας πολιτικοποίησης οφείλει να προωθεί τη συνεργατική δράση, μέσω της εκπόνησης εργασιών, που θα αναπτύξει το αίσθημα της συλλειτουργικότητας και θα απαλλάξει από ρατσιστικές συμπεριφορές. Ταυτόχρονα, οφείλει να δώσει περισσότερη βαρύτητα στη λειτουργία του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων και των εκλογικών διαδικασιών, που διενεργούνται εντός του σχολικού περιβάλλοντος. Άλλωστε, οι μαθητικές κοινότητες αποτελούν μικρογραφία του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου, στο οποίο θα ενταχθούν μακροπρόθεσμα. Παράλληλα, οφείλει να προωθήσει την εθελοντική δράση (αναδασώσεις, επισκέψεις σε κοινωνικά ευπαθή άτομα), ώστε να μυήσει τους νέους στα κοινωνικά φαινόμενα, μέσω της βιωματικής δράσης.

3. **Τα ΜΜΕ**, με τη σειρά τους οφείλουν να παραμένουν αδιάβλητα και να μην πρόσκεινται σε κομματικά συμφέροντα. Αυτό συνεπάγεται, την αντικεμενική πληροφόρηση απέναντι σε κοινωνικά ζητήματα και έτσι οι πολίτες θα μπορέσουν να έχουν πλήρη αντίληψη των κοινωνικών ευπαθειών και να αναλάβουν πολιτική δράση.

4. **Οι πολίτες** με τη σειρά τους, οφείλουν να σέβονται το θεσπισμένο νομοθετικό πλαίσιο, που διασφαλίζει τα ατομικά και κοινωνικά τους δικαιώματα. Είναι σημαντικό να κατανοήσουν ότι δεν έχουν μόνο δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις. Έτσι, θα μάθουν να εκτιμούν τις κρατικές παροχές και να τις υπερασπίζονται σθεναρά.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ

Οι νέοι συχνά παρουσιάζονται αδιάφοροι και εφησυχασμένοι απέναντι στις κοινωνικοπολιτικές καταστάσεις, που λαμβάνουν χώρα στον τόπο τους. Απέχουν από την εκλογική διαδικασία και δεν παρουσιάζονται επαρκώς ενημερωμένοι για τις κοινωνικές μεταβολές.

ΑΙΤΙΑ ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΝΕΩΝ

1. Πιλήρης ή μερική απαξίωση του υπάρχοντος πολιτικού συστήματος, επειδή είναι απογοητευμένοι από τις πολιτικές επιλογές των προηγούμενων γενεών. Συχνά, επιρρίπτουν ευθύνες στους μεγαλύτερους και θεωρούν ότι οδήγησαν τον τόπο σε δυσεπίλυτο πολιτικό αδιέξοδο.
2. Πιστεύουν ότι η σύγχρονη άσκηση της δημοκρατίας, δεν καθορίζεται από τους εντόπιους πολιτικούς φορείς, αλλά από διεθνή πολιτικά κέντρα, που αποτελούν φερέφωνο των οικονομικά εύρωστων χωρών, που επιθυμούν να ασκήσουν μια υπεριαλιστική πολιτική. Άρα, θεωρούν ότι οι πολιτικοί αντιπρόσωποι, είναι πολιτικά αδύναμοι και δεν καθορίζουν σε κανένα βαθμό τις πολιτικές εξελίξεις της χώρας, την οποία εκπροσωπούν.
3. Το πνεύμα του υλικού ευδαιμονισμού, τα παγκοσμιοποιημένα πρότυπα, η νοοτροπία του ελάσσονος μόχου, που βασίζεται στον εύκολο πλουτισμό και η ηθική αναλγησία οδηγεί στην παραγκώνιση της πνευματικής καλλιέργειας και στην αδιαφορία για την πολιτική. Οι περισσότεροι νέοι επιδιώκουν την κοινωνική και επαγγελματική καταξίωση στηριζόμενοι σε αθέμιτα μέσα, συνεπώς απαξιώνουν το θεσμό της αξιοκρατίας, και της κοινωνικής δικαιοσύνης, που συνεπάγεται την υιοθέτηση μιας δημοκρατικής συνείδησης. Άρα, την εφαρμογή μιας πολιτικοποιημένης στάσης ζωής.
4. Τέλος, η αδυναμία εξασφάλισης μιας ποιοτικής εκπαίδευτικής κατάρτισης, η άνοδος της ανεργίας, η πτώση της ποιότητας ζωής και ο κορεσμός των επαγγελμάτων οδηγεί τους νέους στην αποστροφή από τα πολιτικά δρώμενα.